

בתקופת השואה, ומיד שהתחילו לנגנו נשתנו פניו הק ונעשה רציני מאוד, ובעבור כמה רגעים רמו בידיו שינגנו חזק יותר, כי בתחילה ניגנו בלחישת, כי לא ידעו פשו הדבר ולא ניגנו זאת אף פעם, אך מיד כשרמו בידיו התחילו לנגנו היטב, וגם כ"ק אדמו"ר שליט"א שר ביחד עם כל המסובים.

יום ראשון כ"ח מר-חשון: כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לאחד שהאומר שהמדינה בארץ-הקודש היא "אתחלתא רגאלה" הרי זו כפירה גמורה. "משיח האט שוין געהאלטן בא קומען, דער ס"מ אָבער... (חסר כמה תיבות) האט מען געגעבן די מדינה פאר א נסיון, ווי מזועט האלטן פון דעם, איז מען דעם נסיון ניט באיי געשטאַנען, און דאָס האט אָפגעשטופט אויף אַ געוויסן משך זמן".

אור לכי בסלו: כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לבית-המדרש להתוועדות בשעה תשע, ונמשכה עד השעה שתיים. היתה שיחה ואחרי מאמר ד"ה "פדה בשלום", ואחריו עוד שלוש שיחות. אח"כ הורה שיסדרו חלוקת הש"ס כפי התקנה הכתובה בקונטרס אחרון שבתניא (והזכיר את השינוי בזה שבליובאוויטש היו מסדרים זאת בכ"ד טבת, וכן הנהיג כ"ק מו"ח אדמו"ר, אך השנה חל ביום ראשון לאחר שבת מברכים ואין ידוע אם תהי' התוועדות). ארכו כמה רגעים עד שהתחילו לסדר את החלוקה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה שינגנו בינתיים ניגון, וניגנו (כמדומה שהניגון נקרא "קלאַג מוטער") משך זמן, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ניגן גם הוא והי' בדביקות עצומה. אח"כ היתה עוד שיחה אחת.

אחר שיחה זו צויה לנגן עשרת הניגונים של רבינו הזקן, ופנה לרב שמואל זלמנוב בשאלה אם יודעים את הניגונים. הורה שאת הארבע בבות ינגנו בסוף, כאשר כילו לנגן תשעה ניגונים צויה לנגן את הניגון "ניע זשוריצי חלאַפציי", ואח"כ דיבר בעניין "האומר שמועה כו' כאילו בעל השמועה

לעירו, שלישי לישיבות ושליש לארץ הקודש ולעניים ממרוקו.

שבת בראשית: אחרי ההפטרה ולפני הכנסת הספר-תורה לארון-הקודש הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א שיאמרו "יהללו וגו'" במנגינה של שמחת-תורה ושינגנו ניגון שמח. הוציאו ס"ת ורקד עמו במשך עשרים דקות. בעת ההתוועדות נכח גם הרש"ג.

ליל שישי, אור לכ"ח תשרי: נכנס ליחידות בנו של הרב מאיר חיים חייקין, שקבעו את התנאים של אחותו - עם הת' נתן גורארי' - לאור ליט מר-חשון, ושאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א מי נוסע להשתתף בתנאים, וכשהחל למנות את הנוסעים ולא הזכיר ביניהם בחורים, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "און די בחורים פאָרן גאַר קיינער ניט? און די ארץ-ישראלדיקע אויך ניט?". ואמר הנ"ל שיסדר שתיסע גם מכונית עם בחורים.

ש"פ זירא, כ' מר-חשון: כחמשה עשר רגעים קודם הדלקת-הנרות הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א שבשבת תהי' התוועדות לרגל יום הולדת של אדמו"ר נ"ע. בפועל הי' קהל קטן, כי לא הספיקו להודיע לכולם. לא הספיקו אפילו להכין משקה, והי' רק בקבוק יי"ש אחד. חצי שעה אחר תפילת שחרית, כרגיל, נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית-המדרש, ישב על מקומו וצויה לנגן. ניגנו את הניגון מרוסטוב של אדמו"ר נ"ע, ואח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר ד"ה "והוא עומד עליהם" (בסופו אמר ענין א' בדרך אפשר, והפסיק באמצע ואמר (ראה בפנים הספר ע' 68): דער מאמר איז א מאמר פון דעם רבי'ן נ"ע. . . והענין הזה דלהלן אומרו בעצמו בד"א).

אחר המאמר ניגנו ואמרו לחיים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאל: "אפשר קאָן דאָ אימיצער זינגען אני מאמין", והתחיל אחד לנגן ואחריו כל הקהל. ניגון זה שרו היהודים